

БЕЗРОБІТТЯ ЯК ПРОБЛЕМА НА ШЛЯХУ УКРАЇНИ ДО ЄС

Муренко О.Л., Баранова Д.Г.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Проблема безробіття є важливою на сьогодні не тільки в Україні, а й у інших країнах. За даними ООН сьогодні в світі кожний третій працездатний не має роботи взагалі або має випадковий чи сезонний заробіток (750 млн. чол.). Тому безробіття є центральною соціальною проблемою сучасного суспільства.

Безробіття не може бути доцільним ні в економічному, ні в соціальному плані, оскільки його зростання створює цілий комплекс проблем: скорочується купівельна спроможність населення, бюджет втрачає платників податків, підприємство – персонал. Всі країни світу прикладають багато зусиль для подолання безробіття, але жодній ще не вдалося ліквідувати його повністю. Але з одного боку безробіття вважається важливим стимулятором активності працюючого населення, а з іншого – великим суспільним лихом.

В Україні проблема безробіття стоїть особливо гостро в останні роки. Безробітними, згідно з Законом України «Про зайнятість населення», визнано працездатних громадян працездатного віку, які через відсутність роботи не мають заробітку або інших передбачених законодавством доходів і зареєстровані в державній службі зайнятості як такі, що шукають роботу, готові і здатні братися за підходящу роботу. Безробітними також є інваліди, які не досягли пенсійного віку, не працюють і зареєстровані як такі, що шукають роботу. З кожним роком кількість безробітних зростає. Найвищий рівень зареєстрованого безробіття характерний для західних областей – Волинської, Житомирської, Закарпатської, Тернопільської, Львівської та Івано-Франківської. Найнижчі показники рівня безробіття спостерігаються в Одеській області, м. Києві. Існуюча ситуація погіршується існуванням скритого безробіття, що обумовлює викривлення даних щодо справжнього його масштабу. Так, сьогодні до складу безробітних офіційна статистика не включає 2 млн. жителів сільської місцевості, які працюють у власних господарства; осіб, які мають неповну занятість, або мають тимчасові підробітки. На відміну від ЄС, в Україні існує значна кількість неофіційних безробітних, які не перебувають на обліку в центрах зайнятості, а, отже, не враховуються в офіційній статистиці.

Отже, можна зробити висновок, що для вирішення проблем у сфері зайнятості слід запровадити заходи, спрямовані на стимулювання розвитку малого бізнесу, який, як показує світовий досвід, може забезпечити більше 50% всіх робочих місць в економіці. Урядові потрібно: переглянути нормативи надання статусу безробітного; знизити податки для підприємств за умови збереження робочих місць; відновити попит-пропозицію на ринку праці; покращити роботу служби зайнятості. Отже, ці заходи допоможуть зменшити рівень безробіття.